

Η πιθανότητα επανανοσηλείας για τους ασθενείς με COVID-19 μετά το εξιτήριο

Σχεδόν ένας στους δέκα ασθενείς που πήρε εξιτήριο μετά από νοσηλεία για λοίμωξη από τον ιό SARS-CoV-2 χρειάστηκε να επανανοσηλευτεί εντός 2 μηνών μετά τη νοσηλεία του, σύμφωνα με άρθρο που δημοσιεύθηκε προ ημερών στο έγκριτο επιστημονικό περιοδικό JAMA. Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Ελένη Κορομπόκη**, **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου** και **Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ), συνοψίζουν τα μέχρι πρόσφατα δεδομένα.

Στην προσπάθεια να ρίξουν περισσότερο φως στην έκβαση των ασθενών μετά τη νοσηλεία για COVID-19, ερευνητές του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (CDC) ανέλυσαν δεδομένα από 126.137 ασθενείς, οι οποίοι νοσηλεύτηκαν λόγω λοίμωξης από SARS-CoV-2 το διάστημα Μαρτίου- Ιουλίου 2020. Οι ερευνητές παρατήρησαν ότι 15% των ασθενών απεβίωσαν κατά την αρχική νοσηλεία τους, ενώ μεταξύ αυτών που επιβίωσαν 9% επανανοσηλεύτηκαν στο ίδιο νοσοκομείο εντός 2 μηνών και 1.6% επανανοσηλεύτηκαν παραπάνω από μία φορά. Επιπρόσθετα, το ποσοστό επανανοσηλείας μετά το εξιτήριο ήταν 15% για τους ασθενείς που συνέχισαν την αποθεραπεία τους σε μονάδα νοσηλευτικής περίθαλψης, 12% για αυτούς που έλαβαν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στο σπίτι και 7% για αυτούς που δεν χρειάστηκαν ιατρική φροντίδα. Μεταξύ των ασθενών που επανανοσηλεύτηκαν λιγότερο από 0.1% απεβίωσαν. Νόσοι του κυκλοφορικού, αναπνευστικού και πεπτικού συστήματος ήταν οι κύριες διαγνώσεις κατά την επανανοσηλεία.

Το ιστορικό προϋπάρχουσας πνευμονικής νόσου, καρδιακής ανεπάρκειας, διαβήτη ή χρόνιας νεφρικής νόσου αυξάνει σημαντικά τις πιθανότητες επανανοσηλείας σύμφωνα με τους ερευνητές. Αυτό επιβεβαιώνεται από το εύρημα ότι περίπου τα δύο τρίτα των ασθενών που μετά το εξιτήριο παρέμειναν σπίτι, λαμβάνοντας ή όχι ιατρική φροντίδα, και τελικά επανανοσηλεύτηκαν είχαν τουλάχιστον ένα από αυτά τα χρόνια νοσήματα. Επιπλέον, η πιθανότητα επανανοσηλείας για τους Ισπανόφωνους και έγχρωμους ασθενείς ήταν μικρότερη σε σχέση με τους λευκούς.

Με βάση τα παραπάνω, οι ερευνητές καταλήγουν στο συμπέρασμα πως αυτά τα δεδομένα μπορεί να βοηθήσουν σημαντικά στην προσπάθεια περιορισμού της COVID-19 - ιδιαίτερα στους πληθυσμούς υψηλού κινδύνου – καθώς και στην

ταυτοποίηση του καλύτερου δυνατού πλάνου αποθεραπείας για τους νοσηλευόμενους ασθενείς μετά το εξιτήριο.